

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Kontor/afdeling
Center for Energiressourcer

Dato
5. januar 2019

J nr. 2019-173

[UDKAST]

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (Stop for tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre danske farvande, subsidiært økonomisk ansvar, rettighedshaveres indsendelse af oplysninger, præcisering af dækningsområde m.v.)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013

Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efgm@efgm.dk

www.efgm.dk

og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF, EU-Tidende 2018, nr. L 150, s. 155, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. I § 1 a, nr. 1, ændres ”udstedt i medfør” til: ”omfattet”.

3. I § 1 a, nr. 3, 1. pkt., ændres ”de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser” til: ”de, som deltager i en tilladelse omfattet af denne lov”.

4. I § 3 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Tilladelse efter stk. 1 til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives inden for det på bilag 1 angivne område.«

5. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne område.«

6. I § 17 a, *stk. 1*, 1. pkt., ændres ”til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17” til: ”efter §§ 5, 17, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, *stk. 2*”.

7. I § 17 a, *stk. 1*, 2. pkt., ændres »§ 4« til: »§§ 3 a og 4«.

8. I §§ 24 a, stk. 1, 24 b, stk. 1, og 24 e, stk. 3, ændres ”efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

9. I § 24 b, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter ”til en tilladelse”: ”omfattet af denne lov”.

10. I 24 c, stk. 1, ændres ”meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

11. I § 24 d, stk. 2, 1. pkt., udgår: ”en efterfølgende”.

12. I § 24 d, stk. 6, 1. pkt., ændres ”efter §§ 3, 5, 7, 23 og 24” til: ”omfattet af denne lov”.

13. I §§ 24 e, stk. 1, 1. pkt., og 24 f, 1. pkt., ændres ”efter” til: ”omfattet af”.

14. I § 24 g, stk. 1, indsættes efter ”§§ 5 eller 23”: ”, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2,”.

15. I § 24 g, stk. 2, ændres ”meddelt i medfør af §§ 5 eller 23” til: ”, jf. stk. 1,”.

16. I § 26 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger.«

17. I § 28, stk. 2 og 3, indsættes efter ”§ 5”: ”, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2,”.

18. I § 29 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen« til: »Den, der helt eller delvist, direkte eller indirekte, overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2,«.

19. I § 29 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »Den overdragende deltager« til: »Overdrager efter 1. pkt.«

20. I § 29 a, stk. 2, ændres »En overdragende deltager« til: »Overdrager«.

21. I § 29 a, stk. 4, ændres »Den overdragende deltager« til: »Overdrager«.

22. I § 29 a, stk. 5, indsættes efter ”§§ 5, 17 eller 23,”: ”eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2,”.

23. I § 29 a, stk. 5, ændres »den overdragende deltager« til: »overdrager«.

24. I § 29 a indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. I forbindelse med tilladelse til overdragelse efter § 29, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til § 29 a, stk. 1 og 2.«

25. I § 32 a, stk. 1, ændres ”efter §§ 5, 17 eller 23” til: ”omfattet af denne lov”.

26. I § 38, stk. 1, nr. 1, ændres »og § 17« til: »eller § 17«.

27. I § 38, stk. 1, nr. 2, ændres »og« til: »eller«.

28. Som bilag 1 indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Bilag 1

»Bilag 1

Afgrænsning af det geografiske område for udstedelse af kulbrintetilladelser, jf. § 3, stk. 2, og § 5, stk. 1, 2. pkt.

Det i § 3, stk. 2, og i § 5, stk. 1, 2. pkt., omtalte område afgrænses som angivet nedenfor. Koordinaterne til de følgende punkter, der beskriver afgrænsningen, er angivet i European Datum 1950.

1.

57 grader 41 minutter 48,0 sekunder N 08 grader 53 minutter 18,0 sekunder Ø

2.

57 grader 00 minutter 00,0 sekunder N 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø

3.
55 grader 30 minutter 00,0 sekunder N 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø
4.
55 grader 04 minutter 33,6 sekunder N 08 grader 13 minutter 00,0 sekunder Ø
5.
55 grader 10 minutter 03,4 sekunder N 07 grader 33 minutter 09,6 sekunder Ø
6.
55 grader 30 minutter 40,3 sekunder N 05 grader 45 minutter 00,0 sekunder Ø
7.
55 grader 15 minutter 00,0 sekunder N 05 grader 24 minutter 12,0 sekunder Ø
8.
55 grader 15 minutter 00,0 sekunder N 05 grader 09 minutter 00,0 sekunder Ø
9.
55 grader 24 minutter 15,0 sekunder N 04 grader 45 minutter 00,0 sekunder Ø
10.
55 grader 46 minutter 21,8 sekunder N 04 grader 15 minutter 00,0 sekunder Ø
11.
55 grader 55 minutter 09,4 sekunder N 03 grader 21 minutter 00,0 sekunder Ø
12.
56 grader 05 minutter 12,0 sekunder N 03 grader 15 minutter 00,0 sekunder Ø
13.
56 grader 35 minutter 30,0 sekunder N 05 grader 02 minutter 00,0 sekunder Ø
14.
57 grader 10 minutter 30,0 sekunder N 06 grader 56 minutter 12,0 sekunder Ø
15.
57 grader 29 minutter 54,0 sekunder N 07 grader 59 minutter 00,0 sekunder Ø
16.
57 grader 37 minutter 06,0 sekunder N 08 grader 27 minutter 30,0 sekunder Ø

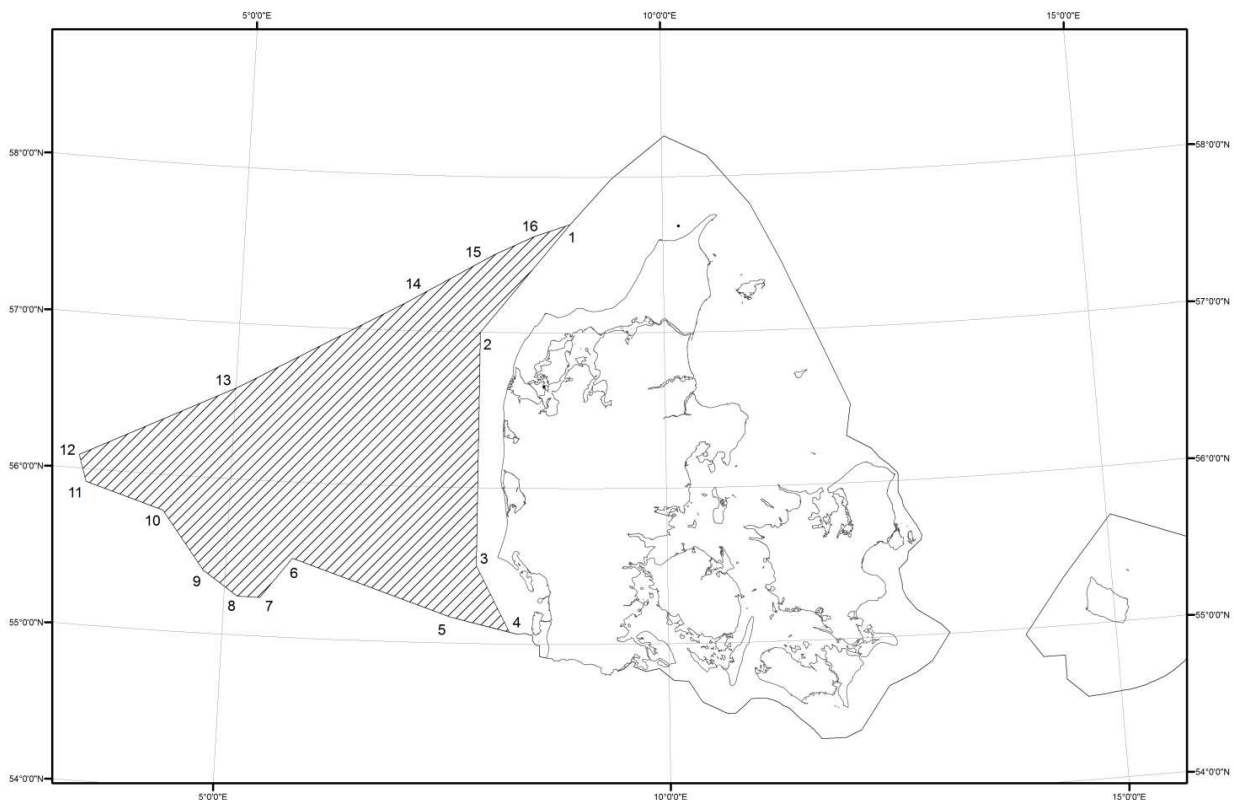
Den for punkt 4 angivne breddegrad er afrundet. Punkt 4 er defineret som skæringen mellem længdegraden 08 grader 13 minutter 00 sekunder Ø og grænsen mellem Tyskland og Danmark, jf. definitionen heraf i bekendtgørelse nr. 584 af 24. juni 1996 om Danmarks eksklusive økonomiske zone, som ændret ved bekendtgørelse nr. 613 af 19. juli 2002.

Punkterne 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 indgår i afgrænsningen af den eksklusive økonomiske zone, jf. bekendtgørelse nr. 584 af 24. juni 1996 om Danmarks eksklusive økonomiske zone, som ændret ved bekendtgørelse nr. 613 af 19. juli 2002. Punkterne på grænselinjerne forbindes med rette geodætiske linjer.

Punkt 1 og 2 henholdsvis punkt 3 og 4 forbindes med rette geodætiske linjer.

Punkt 2 og 3 forbindes med længdegraden 07 grader 50 minutter 00,0 sekunder Ø.

Afgrænsningen er gengivet på kortskitsen nedenfor.

«

BEMÆRKNINGER TIL LOVFORSLAGET

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører regeringens beslutning af den 22. februar 2018 om at stoppe for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande. Der har aldrig været gjort fund af kommerciel betydning på land og i de indre farvande i de mere end 80 år, man har søgt efter olie og gas (kulbrinter). Derudover har der været lokale og nationale bekymringer knyttet til efterforskning og indvinding på land.

Efter den gældende lov om anvendelse af Danmarks undergrund (undergrundsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 21. september 2018, kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder kulbrinter. Energi-, forsynings- og klimaministeren er ikke forpligtet til at give tilladelser, hverken i henhold til national dansk ret eller EU-retten. Et stop for udstedelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter vil således kunne effektueres af energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med en generel praksisændring. For at sikre bred politisk forankring af beslutningen, og da det for regeringen er afgørende, at der er lokal og national opbakning til energi- og klimapolitikken, er det regeringens ønske, at afgrænsningen af, hvor der fremover må efterforskes og indvindes kulbrinter, sker på lovniveau. Forbuddet omfatter også tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i det pågældende område.

Det foreslås desuden, at undergrundsloven ændres, så det følger direkte af loven, at indirekte overdragelser af visse tilladelser efter undergrundsloven vil medføre subsidiært økonomisk ansvar (subsidiær hæftelse) for den der overdrager for udgifter til afvikling af anlæg m.v. Dette gælder allerede i dag for direkte overdragelser efter den gældende lovs § 29 a, stk. 1, og forslaget sikrer dermed en mere ensartet behandling af direkte og indirekte overdragelser og reguleringsmæssig klarhed. Tilladelser efter undergrundsloven kan overdrages enten direkte, hvor tilladelsen overdrages fra et selskab til et andet, eller indirekte, hvor tilladelsen bliver i selskabet, men den bestemmende indflydelse med det pågældende selskab overgår til et andet selskab.

Det foreslås hertil, på baggrund af de hidtidige erfaringer med subsidiært ansvar for omkostninger til afvikling af etablerede anlæg m.v., at det i særlige tilfælde og ud fra en konkret vurdering af, om subsidiær hæftelse giver yderligere sikkerhed, skal være muligt at dispensere herfra.

Det foreslås videre, at undergrundsloven ændres, så der sikres hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger fra rettighedshavere omfattet af loven. Der er allerede i dag i den gældende lovs § 26 hjemmel til at indhente oplysninger hos rettighedshavere omfattet af loven. For i højere grad at kunne sikre, at de krav, der stilles til rettighedshaverne, er ensartede og gennemsigtige, og for at kunne sikre større klarhed omkring gældende oplysningskrav, foreslås det, at det fremover skal være muligt at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger fra rettighedshavere omfattet af loven. Hertil kommer, at ensartede og gennemsigtige oplysningskrav, kombineret med en forventet øget grad af digitalisering af indsendelse af oplysningerne, på sigt forventes at kunne øge kvaliteten af indberetningerne og forenkle myndighedernes sagsbehandling.

Det foreslås videre, at præcisere ordlyden i en række bestemmelser, pga. en lovteknisk inkonsekvens, som er opstået i forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (Offshoresikkerhedsdirektivet) i denne lov, så det klart fremgår, at eneretsbevillingen til efterforskning og indvinding af kulbrinter mv. af 8. juli 1962 med efterfølgende ændringer er omfattet af bestemmelserne.

Det foreslås videre, som en konsekvens af, at lov om kontinentalsoklen (kontinentalsokkelloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018, blev ændret med lov nr. 1401 af 5. december 2017, der trådte i kraft den 1. januar 2018, at ændre undergrundslovens § 17 a, stk. 1, så undergrundslovens bestemmelser om planlægning med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer udstrækkes til også at omfatte elkabler og rørledninger omfattet af kontinentalsokkellovens § 3 a.

Endelig foreslås enkelte sproglige præciseringer af den gældende lovs straffebestemmelser.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1 Tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmark

2.1.1 Gældende ret

Undergrundsloven regulerer tildeling af tilladelser til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmark.

Efter undergrundslovens § 3 kan energi-, forsynings- og klimaministeren blandt andet give tilladelse til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Forundersøgelser kan omfatte borer, og bestemmelsen omfatter forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter.

2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er en betingelse for tildeling af tilladelse til forundersøgelse efter undergrundslovens § 3, at forundersøgelsen sker med henblik på efterforskning og indvinding af det pågældende råstof. Da det foreslås at stoppe for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre danske farvande bør det ligeledes klart fremgå af loven, at der ikke vil kunne gives tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i det samme område.

2.2 Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmark

2.2.1 Gældende ret

Undergrundsloven regulerer tildeling af tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer i Danmark.

Efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af råstoffer for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelser efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan i henhold til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, omfatte et eller flere råstoffer, der ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse før den 23. februar 1932, hvor den første undergrundslov trådte i kraft. Dette omfatter bl.a. tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Der findes ikke i loven en geografisk afgrænsning af, hvor der kan gives tilladelse, og der kan således gives tilladelse efter undergrundsloven til efterforskning og indvinding i hele Danmark. Dette gælder dog ikke for Færøerne og Grønland, da undergrundsloven ikke gælder her, jf. lovens § 43.

Fremgangsmåden ved energi-, forsynings- og klimaministerens meddelelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter fremgår af den gælden-

de lovs § 12, stk. 1, litra a-d, der implementerer Europaparlamentet og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3 (koncessionsdirektivet).

Meddelelse af tilladelser i Danmark sker hovedsagelig efter offentlig indkaldelse i henhold til undergrundslovens § 12, stk. 1, litra a, som led i de såkaldte ”runder” i Centralgravsområdet. En anden anvendt fremgangsmåde er den såkaldte åben dør-procedure, hvorefter der kan søges om tilladelse efter undergrundslovens § 12, stk. 1, litra c. Det område, hvori der kan søges om tilladelse efter åben dør-proceduren, er defineret i bekendtgørelse nr. 169 af 24. februar 1997 om visse områder i Danmark, der er åbne for løbende meddelelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Efter bekendtgørelsens § 1 kan der søges om tilladelse i alle ikke-koncessionsbelagte områder i Danmark, bortset fra områder på dansk kontinentalsokkel vest for 6 grader 15 minutter østlig længde (Central Graven). Danmark har desuden, i overensstemmelse med koncessionsdirektivets artikel 3, stk. 3, offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, hvilke områder i Danmark, hvor der kan søges om tilladelse efter åben dør-proceduren.

Koncessionsdirektivet forpligter ikke den danske stat til at give tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Det fremgår således eksplicit af koncessionsdirektivets artikel 2, stk. 1, at ”*Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder (...) der skal gøres tilgængelige for (...) efterforskning og produktion af kulbrinter.*”, dog således, at der ikke finder forskelsbehandling sted, jf. koncessionsdirektivets artikel 2, stk. 2. Tilsvarende fremgår det af undergrundslovens § 5, stk. 1: *Energi-, forsynings- og klimaministeren kan for et nærmere bestemt område (...) meddele tilladelse (...)*”.

Hverken EU-retten eller dansk ret forpligter således til at give tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, men almindelige forvaltningsretlige ligebehandlingsprincipper finder anvendelse.

2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ministeriet har overvejet den mest hensigtsmæssige måde at effektuere et stop for efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre danske farvande. Som behandlet ovenfor under afsnit 2.2.1, vil et stop for udstedelse af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter kunne effektueres administrativt af energi-, forsynings- og klimaministeren i forbindelse med en gene-

rel praksisændring, der respekterer forvaltningsretlige ligebehandlingsprincipper.

Ministeriet vurderer imidlertid, at et stop for tilladelser er af en så væsentlig karakter i forhold til Danmarks energipolitik, at en lovændring er det mest velgennede instrument. En lovændring med en præcis angivelse af det relevante område sikrer desuden klarhed, bred politisk forankring af beslutningen, og at Folketinget vil blive inddraget, hvis ordningen ønskes ændret.

Den foreslåede afgrænsning, der foreslås indsat i undergrundsloven som bilag 1, er foretaget ud fra hensynet til at etablere en ordning, der er gennemskuelig for de berørte virksomheder og borgere, samt hensynet til fortsat mulighed for efterforskning og indvinding af kulbrinter i områder med betydelige potentialer. For at sikre ordningens gennemskuelighed og administrerbarhed, foreslås en simpel nord-syd-grænsedragning langs den jyske vestkyst med et knæk mod nordøst ud for Thy og et knæk mod sydøst ud for Blåvands Huk.

For at undgå eventuelle gener for kystbefolkningen, og for at sikre konsistens med forslaget i regeringens Energiudspil om at udvide grænsen for den kommunale indsigelsesret i forhold til vindmølleprojekter til havs, er den foreslåede grænse på intet sted tættere på kystlinjen end 15 km.

2.3 Subsidiært økonomisk ansvar for udgifter til afvikling af etablerede anlæg m.v.

2.3.1 Gældende ret

Subsidiært økonomisk ansvar ved direkte overdragelser er reguleret i undergrundslovens § 29 a, stk. 1, der blev indført ved lov nr. 535 af 29. april 2015. Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fastslår, at en deltager i en tilladelse efter lovens §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de øvrige deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Det betyder, at den overdragende deltager hæfter, hvis erhververen af tilladelsen ikke kan dække omkostninger til afvikling af anlæg m.v. Hvis staten har måttet påtage sig udgifter til afvikling af anlæg m.v., og disse ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen, eller er dækket af garantier eller anden sikkerhed, er den overdragende deltager desuden subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten. Omfanget af en overdragende deltagers subsidiære økonomiske ansvar følger af undergrundslovens § 29 a,

stk. 3, hvorefter det beregnes på grundlag af størrelsen af den overdragede andel af tilladelsen.

Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, gælder deltagere, som i forening udgør rettighedshaveren i en tilladelse til efterforskning og indvinding af råstoffer efter lovens § 5, stk. 1, til en tilladelse efter lovens § 17 til etablering og drift af rørledningsanlæg samt til en tilladelse efter lovens § 23, stk. 1, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding. For så vidt angår Eneretsbevillingen, hvor der udover bevillingshaverne, er deltagelse af andre selskaber som bistandydere, omfatter bestemmelsen både bevillingshaverne og bistandyderne.

Med subsidiært økonomisk ansvarlig menes et ansvar, som indtræder, når en deltager efter påkrav har misligholdt sin betalingsforpligtelse for udgifter ved udførelse af en besluttet afvikling af anlæg m.v. og mulighederne i samarbejdsaftalen mellem deltagerne i tilladelsen for dækning af kravet er udtømt. Et eventuelt krav skal således først rettes mod den aktuelle deltager. Hvis den pågældende deltager ikke kan honorere kravet, kan de øvrige deltagere efterfølgende rette krav mod den (tidligere) deltager, der har overdraget andelen. Hvis en andel er overdraget flere gange, følger det direkte af § 29 a, stk. 4, at det subsidiære økonomiske ansvar fortsat gælder, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest har overdraget andelen. Hvis denne også misligholder sin betalingsforpligtelse, rettes kravet mod den næste overdragende deltager i successiv rækkefølge. I tilfælde, hvor flere deltagere har overdraget andele til en misligholdende deltager, kan de tilbageværende deltagere søge dækning parallelt hos disse for deres respektive andele. Det samme gælder, hvor flere deltagere tidligere har overdraget andele til en tidligere deltager, som ikke kan opfylde sit subsidiære ansvar, og hvor disse andele er overdraget videre samlet. I tilfælde hvor andelen, som er overdraget videre, er mindre end summen af de overdragede andele fra tidligere deltagere, vil de tilbageværende deltagere kunne søge dækning parallelt hos de tidligere deltagere for en forholdsmæssig del af den overdragede andel.

Rettighedshavere til en tilladelse er i henhold til undergrundslovens § 32 a ansvarlige for afviklingen af anlæg m.v. Hvis en deltager i en tilladelse misligholder sine forpligtelser i forhold til afvikling af anlæg m.v., kan de øvrige deltagere kræve, at en tidligere deltager, der har overdraget sin del af tilladelsen til den misligholdende deltager, indfrier sin andel af forpligtelsen. De øvrige deltagere i tilladelsen skal først udtømme de muligheder, som samarbejdsaftalen for tilladelsen giver for opkrævning af økonomiske midler hos den misligholdende deltager, før det subsidiære økonomiske ansvar kan gøres gældende.

Med anlæg m.v., som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen, jf. den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, menes anlæg, installationer og indretninger m.v., herunder boringer, som eksisterer fysisk på tidspunktet for overdragelsen, og som på dette tidspunkt er placeret på stedet for deres anvendelse. Det subsidiære ansvar gælder også påbegyndte anlæg m.v., herunder boringer, som er under udførelse inden for tilladelsens område, eller, hvis der er tale om rørledninger under etablering i medfør af tilladelse efter lovens § 17, under anbringelse i den godkendte tracé. Hvis en overdragelse er sket, inden anlæg er placeret, vil den overdragende deltager ikke være ansvarlig for en eventuel senere afviklingsforpligtelse.

Med tidspunktet for overdragelsen i den gældende § 29 a, stk. 1, menes det tidspunkt, som Energistyrelsen efter § 29 har godkendt, at overdragelsen af andelen har virkning fra. Typisk indgår køber og sælger af en andel en aftale om salget. Denne aftale fremsendes sammen med ansøgning om godkendelse af overdragelsen til Energistyrelsens godkendelse. Af aftalen fremgår, hvornår overdragelsen ønskes gennemført, hvilket kan være både forud eller efter aftalens indgåelse. Normalt vil Energistyrelsen kunne godkende det ansøgte tidspunkt for overdragelsen.

Til sikkerhed for en overdragende deltagers subsidiære ansvar overfor de tilbageværende deltagere med andel i tilladelsen skal den overdragende deltager afgive en erklæring om subsidiært ansvar, jf. den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 4. Erklæringen skal være i overensstemmelse med de regler, som kan udstedes i medfør af den gældende undergrundslovs § 32 a, stk. 7, om etablering af sikkerhed for midler til afvikling af anlæg m.v.

Den gældende undergrundslovs § 29 a skal ses i sammenhæng med undergrundslovens § 29, stk. 1, hvorefter tilladelser efter loven kun kan overdrages, direkte eller indirekte, hvis energi-, forsynings- og klimaministeren godkender overdragelsen og vilkårene for denne. Overdragelse er i henhold til undergrundslovens § 29, stk. 2 betinget af, at rettighedshaveren efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet og kan forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne. Ministeren kan stille vilkår for godkendelse af overdragelser, herunder vilkår om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser.

Undergrundslovens § 29 a, stk. 1, regulerer kun direkte overdragelser, og loven indeholder ikke mulighed for at undtage fra pligten.

Siden juli 2015, hvor undergrundslovens § 29 a trådte i kraft, har Energistyrelsen behandlet fem sager om indirekte overdragelser, hvor der har været anlæg involveret. I samtlige sager har Energistyrelsen vurderet, at det har været nødvendigt at fastsætte vilkår om subsidiært økonomisk ansvar for udgifter til afvikling af anlæg m.v. Vilkåret er blevet fastsat for at øge statens og de øvrige deltagere i tilladelsens sikkerhed mod at skulle afholde den erhvervende deltagers andel af udgifter til afvikling af anlæg m.v. På tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag, har der ikke været behov for at gøre det subsidiære økonomiske ansvar gældende.

2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Vilkår om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser er blevet fastsat for at sikre, at de tilbageværende deltagere, og i sidste ende den danske stat, ikke skal hæfte for udgifter til afvikling af anlæg, hvis en erhverver af et selskab med en tilladelse ikke er i stand til at afholde omkostningerne hertil.

Hensynet til, at de resterende rettighedshavere, og i sidste ende staten, ikke skal afholde afviklingsomkostninger til anlæg, gør sig gældende fuldt ud, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse. Hertil kommer, at den måde selskaber, der overdrager tilladelser, er organiseret på, herunder deres tekniske organisation og kapacitet og deres finansielle soliditet, ikke har sammenhæng med, om en tilladelse overdrages direkte eller indirekte. På den baggrund vurderer ministeriet, at en lovfæstning af kravet om subsidiært økonomisk ansvar ved indirekte overdragelser er hensigtsmæssigt, både for at sikre regulatorisk klarhed og for at sikre sidestilling mellem gældende ret ved direkte og indirekte overdragelser.

Samtidig har det i enkelte tilfælde vist sig, f.eks. ved direkte overdragelser af tilladelser mellem selskaber internt i en koncern (koncerninterne overdragelser), at den lovpligtige subsidiære hæftelse, der følger af den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, ikke altid er nødvendig for at sikre tilstrækkelig sikkerhed. Begrundelsen herfor er, at pålæggelse af subsidiær hæftelse på flere selskaber i samme koncern ofte ikke vil skabe en reel øget økonomisk sikkerhed, der modsvare den byrde, som forpligtelsen udgør for selskabet. Det foreslås derfor, at der tilføjes en mulighed for at undtage fra den lovpligtige subsidiære hæftelse i undergrundslovens § 29 a, stk. 1.

2.4 Hjemmel til at fastsætte regler om rettighedshaveres indsendelse af oplysninger

2.4.1 Gældende ret

Det følger af den gældende undergrundslovs § 26, stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan indhente alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af sager, udøvelse af tilsyn og overvågning af virksomhed omfattet af loven, hos rettighedshavere omfattet af loven. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere efter den gældende lovs § 26, stk. 1, 2. pkt., pålægge rettighedshavere at indsende oplysninger, der er relevante for myndighedernes forvaltning af sektoren. Bestemmelsen omfatter behandling af alle sager efter undergrundsloven, herunder udøvelse af tilsyn og overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven. Der kan endvidere efter undergrundslovens § 26, stk. 1, fastsættes frist for indsendelse af oplysninger.

Efter den gældende undergrundslovs § 26, stk. 2, skal rettighedshavere meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er fornødne for energi-, forsynings- og klimaministerens tilsyn med deres virksomhed efter undergrundsloven. I forbindelse med tilsynet kan ministeren pålægge en rettighedshaver at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Overtrædelse af undergrundslovens § 26, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. undergrundslovens § 38, stk. 1, nr. 2 eller 3.

Undergrundslovens § 26 finder anvendelse overfor de enkelte rettighedshavere. Oplysningsforpligtelser er således blevet fastsat i forhold til hver enkelt rettighedshaver, f.eks. som vilkår i forbindelse med godkendelser efter loven. Et eksempel herpå er i forhold til rettighedshavere til tilladelser efter undergrundslovens § 5, som omfatter et felt, der har fået godkendt den første udbygningsplan efter undergrundslovens § 10, stk. 2. I disse tilfælde fastsættes der i dag vilkår individuelt i forbindelse med godkendelse af udbygningsplanen, om at tilrettelæggelse og rapportering vedrørende produktionen skal finde sted i overensstemmelse med Energistyrelsens til enhver tid gældende retningslinjer for reservoirovervågning og rapportering. For nye tilladelser er Energistyrelsens retningslinjer senest revideret i 1997 og for Eneretsbevillingen er der retningslinjer fra 1989.

Den gældende undergrundslovs § 34 b, stk. 1, giver hjemmel til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra energi-, forsynings- og klimaministeren om forhold, omfattet af loven eller regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt. Efter den gældende undergrundslovs § 34 b, stk. 2, kan der endvidere fastsættes nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater m.v.

Det følger af den gældende undergrundslovs § 38, stk. 2, at der i forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Der er ikke i den gældende undergrundslov hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger omfattet af § 26.

2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med administrationen af loven har der vist sig et behov for at modernisere, ensarte og øge gennemsigtigheden i forhold til hvilke oplysninger, der skal indsendes til tilsynsmyndigheden, og med hvilke tidsfrister. Det har endvidere vist sig, at brugen af retningslinjer og vejledninger i forhold til indberetning af produktionsoplysninger, ikke har fungeret tilfredsstillende, og at der er behov for at kunne fastsætte bindende regler på området.

Det foreslås derfor, at der tilføjes en hjemmelsbestemmelse i den gældende lovs § 26, stk. 5, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren får mulighed for at fastsætte regler om indhentelse og indsendelse af oplysninger. Den foreslåede hjemmelsbestemmelse udvider ikke hvilke oplysninger, der kan indhentes efter undergrundsloven, men den ændrer på, hvordan kravet initieres og formidles overfor rettighedshaverne. De pågældende oplysninger kan i dag indhentes individuelt hos de enkelte rettighedshavere, men det vurderes, at ensartede og transparente krav kombineret med øget digitalisering af indsendelse af oplysningerne på sigt vil øge kvaliteten af indberetningerne og forenkle myndighedernes sagsbehandling.

Sammen med den gældende undergrundslovs § 34 b, stk. 2, vil den foreslåede hjemmel kunne anvendes til at fastsætte regler om indsendelse af oplysninger ved brug af f.eks. bestemte it-systemer eller særlige digitale formater.

Efter den gældende undergrundslovs § 38, stk. 2, kan der i regler udstedt i henhold til loven fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Overtrædelse af den gældende undergrundslovs § 26 kan allerede i dag straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. den gældende undergrundslovs § 38, stk. 1, nr. 2 eller 3. Straffeniveauet vil således kunne fastholdes på samme niveau, selvom pligten til at indsende oplysninger vil fremgå af en bekendtgørelse i stedet for f.eks. vilkårene til en konkret tilladelse.

2.5 Konsekvensrettelse som følge af ændring af kontinentalsokkelloven

2.5.1 Gældende ret

Den gældende undergrundslovs § 17 a, stk. 1, forpligter bl.a. ejere af rørledninger til transport af kulbrinter, omfattet af § 4 i kontinentalsokkelloven, til at planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Den gældende undergrundslovs § 17 a, bidrager således til at sikre et beredskab for forsyningsmæssige forhold.

Kontinentalsokkelovens § 4 omfatter elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter, der nedlægges på dansk kontinentalsokkelområde. Kontinentalsokkelovens § 4 omfatter transitkabler, og transitrørledninger, der ikke ilandføres i Danmark, samt rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

Bestemmelsen i den gældende undergrundslovs § 17 a, stk. 1, om beredskabsplaner m.v. i forhold til danske, forsyningsmæssige forhold, finder alene anvendelse i forhold til kontinentalsokkelovens § 4, på rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indtil 1. januar 2018 fandt kontinentalsokkelovens bestemmelser om rørledninger alene anvendelse på dansk kontinentalsokkelområde. Regulering af transitrørledninger m.v. på dansk søterritorium var reguleret i bekendtgørelse nr. 361 af 25. april 2006 om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen, der var udstedt med hjemmel i bl.a. statens højhedsret over søterritoriet. Den 1. januar 2018 trådte lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen, i kraft. Med lovændringen blev kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udstrakt til også at omfatte dansk søterritorium for så vidt angår nedlæggelse af visse rørledningsanlæg.

Som konsekvens af udvidelsen af kontinentalsokkelovens anvendelsesområde foreslås det derfor, at henvisningen i undergrundslovens § 17 a, stk. 1, konsekvensrettes i overensstemmelse hermed. Denne ændring indebærer, at forpligtelsen efter undergrundslovens § 17 a, stk. 1, til at planlægge med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. udvides til at omfatte ejere af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium, omfattet af § 3 a i kontinentalsokkelloven.

2.6 Præcisering af straffebestemmelser

2.6.1 Gældende ret

Undergrundslovens kapitel 10, § 38, stk. 1, hjemler straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af visse af lovens bestemmelser og for tilsidesættelse af påbud meddelt i henhold til loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven.

2.6.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte sanktionsbestemmelser i undergrundsloven præciseres og gøres nemmere at læse. Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå fortolkningstvivelser vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde.

2.7 Præcisering af dækningsområdet for implementeringen af offshore-sikkerhedsdirektivet

2.7.1 Gældende ret

I den gældende hovedlov til undergrundsloven (1981-loven) er der en overgangsbestemmelse i § 40, stk. 2, hvoraf det følger, at bevillinger og tilladelser (herefter samlet betegnet som ”tilladelser”), som er meddelt efter den forrige hovedlov til undergrundsloven (lov nr. 181 af 8. maj 1950), opretholdes med de ændringer, der følger af den nye hovedlov med enkelte nærmere angivne undtagelser. En ændring af undergrundsloven vil således gælde for tilladelser meddelt efter den forrige hovedlov, herunder eneretsbevillingen af 8. juli 1962 med efterfølgende ændringer.

Den 28. januar 2015 blev lovforslag til ændring af undergrundsloven (L 116, 1. samling 2014-15) fremsat med det hovedformål at gennemføre dele af Offshore-sikkerhedsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF EØS-relevant tekst). Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslaget fra 2015, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelserne skulle gælde for eneretsbevillingen. Ved implementeringen af direktivet i undergrundsloven er imidlertid opstået en lovteknisk inkonsekvens, idet der flere steder henvises til, at ændringerne berører en række tilladelser, som i dag gives efter 1981-loven. Ordlyden har været utilsigtet, idet der eventuelt kan opstå en uklarhed om bestemmelsernes dækningsområde på tilsvarende tilladelser givet i medfør af den tidligere hovedlov (1950-loven).

2.7.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energistyrelsen opfatter og anvender loven således, at tilladelser efter lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af de ændringer, der blev indført med implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet.

Den identificerede uklarhed i ordlyden af en række bestemmelser indført i 2015 beror på en lovteknisk inkonsekvens og nødvendiggør en præcisering for at undgå, at der kan opstå fortolkningstvivel.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at præcisere ordlyden af bestemmelserne i §§ 1 a, 17 a, 24 a-24 g, 28, stk. 2 og 3, 29 a, stk. 1 og 5 samt 32 a, stk. 1, så det klart fremgår, at de gælder for alle tilladelser omfattet af undergrundsloven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, og ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller i henhold til 1981-loven eller efter specifikke bestemmelser heri.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

For så vidt angår forslaget om afgrænsning af området, hvor der kan søges om tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, vil den forventede konsekvens være en reduktion i antallet af ansøgninger om tilladelser til efterforskning og indvinding efter undergrundslovens § 5, stk. 1, samt potentielt ansøgninger om tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 3, stk. 1. Forundersøgelser efter undergrundslovens § 3, og ansøgninger om tilladelser med eneret til efterforskning og indvinding efter undergrundslovens § 5, stk. 1, er pålagt gebyr på henholdsvis 50.000 kr. og 25.000 kr. efter bekendtgørelse nr. 419 af 2. juni 2006 om betaling af gebyrer i forbindelse med visse tilladelser efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund (gebyrbekendtgørelsen). Tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter indeholder desuden vilkår om betaling af vederlag på 100.000 kr. til Energistyrelsen. Hertil kommer, at Energistyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og tilsyn m.v. skal refunderes af ansøgeren/tilladelsesindehaveren efter bekendtgørelse nr. 661 af 1. juni 2018 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v. Energistyrelsen har siden 1997 behandlet ca. en ansøgning efter lovens § 5 om eneretstilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter om året indenfor åben dør-området. En afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i indre farvande, vurderes således at medføre et årligt tab af indtægter for det offentlige i forbindelse med tildeling af licenser på 125.000 kr. for gebyr og vederlag og ca. 225.000 kr. i refusion i forbindelse med Energistyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og tilsyn m.v., i alt ca. 350.000 kr.

For så vidt angår forslaget om lovkrav om subsidiært ansvar ved indirekte overdragelser er formålet at sikre, at de øvrige deltagende selskaber i en tilladelse eller i sidste ende staten ikke hæfter for andre selskabers manglende betaling. Da den foreslåede ændring er i overensstemmelse med Energistyrelsens hidtidige praksis for fastsættelse af vilkår om subsidiært ansvar ved indirekte overdragelser, vil denne del af forslaget ikke have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger udvider ikke omfanget eller typen af oplysninger, der allerede i dag med hjemmel i den gældende undergrundsløvs § 26, kan indhentes eller kræves indsendt. Da forslaget ikke vil medføre en udvidelse af myndighedernes administration i forbindelse med håndtering af oplysninger, vurderes denne del af forslaget ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om at præcisere dækningsområdet for en række bestemmelser efter offshoresikkerhedsdirektivet vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, da ændringen vedrører en præcisering og ikke en materiel ændring af gældende ret.

Forslaget vurderes ikke herudover at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget sikrer reguleringsmæssig klarhed, og forventes samlet set i mindre grad at have positive administrative konsekvenser for Energistyrelsens administration.

Den foreslåede ophævelse af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande vil indebære, at ansøgninger i disse områder uden videre vil blive afvist. Ændringen underbygger derfor regeringens beslutning herom, og skaber klarhed omkring retstilstanden for potentielle ansøgere.

Forslaget om at overdrager ved indirekte overdragelser umiddelbart efter loven vil være subsidiært økonomisk ansvarlig for anlæg m.v., forventes at medføre en mindre reduktion i Energistyrelsens administration, idet sagsbehandlingen vedrørende subsidiær hæftelse ved overdragelser vil blive begrænset til afdækning af et eventuelt spørgsmål om dispensation fra kravet.

Forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger, forventes at blive udnyttet til at fastsætte generelle og ensartede

oplysningskrav på bekendtgørelsesniveau, der sikrer en mere effektiv indhentning af oplysninger. Dette forventes i mindre grad at reducere administration forbundet med indhentning af oplysningerne, der i stedet vil blive brugt på at skabe et bedre overblik over bl.a. indvindingen af kulbrinter og udnyttelse af mulighederne for 3. partsadgang til infrastruktur. Dermed forventes forslaget at styrke Energistyrelsens tilsyn på området. Samlet set vurderes forslaget ikke at medføre en ændring i omfanget af Energistyrelsens administration.

Eftersom Energistyrelsen siden implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet i 2015 har administreret loven i overensstemmelse med den præcisering af bestemmelsernes dækningsområde, der søges foretaget med denne lovændring, vurderes der ikke at være nogle økonomiske og administrative konsekvenser af de pågældende ændringer for det offentlige.

Mængden af tilladelsessager og godkendelser af overdragelser af tilladelser er ikke stor – der er siden 1997 givet 17 tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande, og Energistyrelsen har siden 2015 behandlet 5 sager om indirekte overdragelser, hvor der var anlæg m.v. involveret.

Forslaget vurderes ikke at have øvrige administrative og IT-relaterede omstillings- eller driftskonsekvenser, og der vil ikke være behov for IT-mæssig udvikling eller ændring af eksisterende systemer.

Forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger, gør det simplere og mere gennemsigtigt, hvis dette viser sig relevant, at fastsætte generelle regler om anvendelse af bestemte IT-systemer og indberetning af oplysninger i bestemte formater. Dermed understøtter denne del af lovforslaget princip 1 om enkle og klare regler og princip 2 om understøttelse af digital kommunikation.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Digitaliseringsstyrelsens vejledning herom fra maj 2018 indeholder syv principper, som er vurderet. Principperne for digitaliseringsklar lovgivning er, i forhold til forslagets elementer om stop for efterforskning og subsidiær hæftelse, af mindre relevans grundet det lave antal sager.

Alle forslagets elementer vil dog medføre øget reguleringsmæssig klarhed, hvilket er i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler.

Såfremt der viser sig at være behov for anvendelse af særlige IT-systemer eller digitale fremgangsmåder, er der hjemmel i undergrundslovens § 24 b til at fastsætte regler herom.

Forslaget vurderes ikke herudover at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslagets krav om subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser stilles allerede i praksis, og pålægger derfor ikke virksomhederne nye økonomiske byrder. Virksomhedernes oplysningsforpligtelser vil ikke blive reduceret, da dokumentation af finansiel kapacitet m.m., fortsat skal sendes til Energistyrelsen i forbindelse med sager om overdragelser.

Forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger forventes ikke i sig selv have administrative konsekvenser for erhvervslivet, da rettighedshaverne i forvejen kan pålægges krav om dokumentation enkeltvis.

Eftersom Energistyrelsen siden implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet i 2015 har administreret loven i overensstemmelse med den præcisering af bestemmelsernes dækningsområde, der søges foretaget med denne lovændring, vurderes der ikke at være nogle økonomiske og administrative konsekvenser af de pågældende ændringer for erhvervslivet m.v.

Det er fra 1. juli 2018 obligatorisk for alle ministerier at vurdere, om og hvordan ny erhvervsrettet regulering understøtter virksomheders muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller ved 5 principper samtidig med, at lovens overordnede formål og beskyttelseshensyn fastholdes. De 5 principper er blevet vurderet og ikke fundet relevante for lovforslaget, da forslaget ikke vedrører virksomhedernes anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller, nye som gamle.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande forventes at have begrænsede positive miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om subsidiært økonomisk ansvar ved indirekte overdragelse af tilladelser og forslaget om øvrige elementer vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter, idet et af formålene med lovændringen er at præcisere dækningsområdet for en række bestemmelser, der følger af offshoresikkerhedsdirektivet. Der foretages dermed ikke materielle ændringer af gældende ret, men skabes øget klarhed omkring dækningsområdet for de pågældende bestemmelser.

Koncessionsdirektivet regulerer rammerne for, hvordan tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter gives, og forpligter medlemsstaterne til ikke at forskelsbehandle ved tildelingen af tilladelser. Direktivets artikel 2, stk. 1, fastslår eksplicit, at *”Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder (...), der skal gøres tilgængelige for (...) efterforskning og indvinding af kulbrinter.”* Det er således medlemsstaterne selv, der afgør om og hvor, indenfor de enkelte staters territorium, der skal kunne gives tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Lovforslaget gennemfører på den baggrund ikke EU-retlige regler.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. oktober 2018 til den 16. november 2018 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv.

Da forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger fra rettighedshavere er blevet tilføjet til lovforslaget efter den oprindelige høringsperiodes udløb, har denne del af lovforslaget været i supplerende høring fra den 29. november 2018 til den 20. december 2018.

Da forslaget om præcisering af dækningsområdet for en række bestemmelser, der implementerer offshoresikkerhedsdirektivet, er blevet tilføjet til lovforslaget efter den supplerende høringsperiodes udløb, har denne del af lovforslaget været i supplerende høring fra den 8. januar 2019 til den 21. januar 2019.

Kommentar [TT1]: TBD

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Arbejdstilsynet, Ardent Oil (Denmark) S.A., Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Aalborg Portland A/S, Beredskabsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Concito, Dana Petroleum Denmark B.V., Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Rederier, Dansk Sportsdykker Forbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi (Aarhus Universitet), DTU Aqua, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Shell A/S, Danske Maritime, Danske Regioner, Danoil Exploration A/S, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, De frie Energiselskaber, De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), Dyas Denmark ApS, DØRS – Det Økonomiske Råds Sekretariat, Edison International S.P.A., Energi- og Olieforum.dk, Energiklagenævnet, Energinet, Energitilsynet, Equinor, Erhvervsministeriet, E.ON Danmark A/S, Finansministeriet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Nul huller, Forsvarsministeriet, Fri-luftsrådet, FSR danske revisorer, Geodatastyrelsen, Green Network, Greenpeace, Hansa Hydrocarbons Limited, Hess Denmark ApS, INEOS Oil & Gas Denmark, Inforse, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Justitsministeriet, KL (Kommunernes Landsforening), Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, Landsforeningen Levende Hav, Landbrug & Fødevarer, Miljø- og Fødevarerministeriet, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, Natur- og Miljøklagenævnet, NEAS Energy A/S, Neptune Energy, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nogat B. V., Nordsøfonden, Noreco, Offshore Center Danmark, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark (OGD), Petrogas E&P UK Limited, Reel Energi Oplysning, Sikkerhedsstyrelsen, Shell Olie og Gasudvinding Danmark B.V. Holland. Dansk Filial., Skatteministeriet, Slots- og Kulturstyrelsen, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statsministeriet, Swedegas, Søfartsstyrelsen, Total E&P Danmark A/S, Transport- og Bygningsministeriet, Udenrigsministeriet, Verdens Skove, Wintershall Noordzee B.V., WWF, og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget medfører en reduktion på ca. en ansøgning om tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter om året. Dette forventes at medføre en reduktion af statens indtægter med ca. 350.000 dkk. Reduktionen sker som følge af bortfald af gebyr og vederlag for tilladelser samt refusion af myndighedernes udgifter til sagsbehandling og tilsyn m.v.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget sikrer reguleringsmæssig klarhed, og forventes i mindre grad at have positive administrative konsekvenser for Energistyrelsens administration.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Afskæring af muligheden for at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter på land og i de indre farvande forventes at have begrænsede positive miljømæssige konsekvenser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder lovtekniske ændringer af en række bestemmelser, som implementerer direktiv 2013/30/EU. Der foretages dog ingen materielle ændringer af implementeringen.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

(sæt X)		
---------	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel foreslås ændret, således at de seneste ændringer til hhv. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldi-oxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, fremgår af fodnoten.

Til nr. 2

Undergrundslovens § 1 a, nr. 1, definerer en operatør, som den, som i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov udfører aktiviteter på vegne af rettighedshaveren eller sole risk-aktiviteter på vegne af nogle af deltagerne i en tilladelse.

De bevillingshavere og bistandsydere, som er nævnt i den nugældende § 1 a, nr. 3, 2. pkt., har imidlertid ikke en tilladelse i henhold til, eller som er udstedt i medfør af, denne lov. Bevillinger og tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2, er derimod udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950. Den nuværende ordlyd i § 1 a, nr. 1, medfører derfor en uklarhed om, hvilke tilladelser, der er omfattet af bestemmelsen.

Det fremgår af § 40, stk. 2, at ”bevillinger og tilladelser, der er meddelt efter lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund, med tilhørende overenskomster og aftaler opretholdes med de ændringer, der følger af denne lov”.

Det foreslås derfor i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Der er ingen materielle holdepunkter for, at det ikke har været meningen, at indførelsen af definitionen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

De foreslåede ændringer foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelserne.

De foreslåede ændringer foretages for at præcisere, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af definitionen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7.

Til nr. 3

Undergrundslovens § 1 a, nr. 3, definerer en rettighedshaver, som den eller de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bistandsydere.

De bevillingshavere og bistandsydere, som er nævnt i den nugældende § 1 a, nr. 3, 2. pkt., har imidlertid ikke en tilladelse i henhold til, eller som er udstedt i medfør af, denne lov. Bevillinger og tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2, er derimod udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950. Den nuværende ordlyd i § 1 a, nr. 3, 1. pkt., kan derfor medføre en uklarhed om, hvilke tilladelser, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås derfor i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Det fremgår af § 40, stk. 2, at ”bevillinger og tilladelser, der er meddelt efter lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund, med tilhørende overenskomster og aftaler opretholdes med de ændringer, der følger af denne lov”.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at indførelsen af definitionen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

De foreslåede ændringer foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelserne, således at det præciseres, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af definitionen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7.

Til nr. 4

Efter undergrundslovens § 3 kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Forundersøgelser kan omfatte borer, og bestemmelsen omfatter forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Den foreslåede § 3, stk. 2, er ny, og vil medføre, at det kun vil være muligt at få tilladelse til forundersøgelse med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 3, stk. 1, i de i bilag 1 til lovforslaget markerede områder.

Afgrænsningen i den foreslåede § 3, stk. 2, sker som konsekvens af afgrænsningen af, hvor det fremover vil være muligt at få tilladelse efterforskning og indvinding af kulbrinter efter den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt. Tilladelse til forundersøgelse gives efter den gældende undergrundslovs § 3 med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer. Da efterforskning og indvinding af kulbrinter med den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt., ikke vil kunne finde sted i de berørte områder, foreslås § 3 ændret som en konsekvens heraf. Fremover vil der derfor alene kunne gives tilladelse efter § 3 til forundersøgelser med henblik på efterfølgende efterforskning og indvinding af kulbrinter i

overensstemmelse med afgrænsningen i det foreslåede bilag 1 til undergrundsloven.

Til nr. 5

Efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren give tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af råstoffer for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår. Tilladelser efter undergrundslovens § 5, stk. 1, kan i henhold til lovens § 1, stk. 2, nr. 1, omfatte alle råstoffer, der ikke har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse før den 23. februar 1932, hvor den første undergrundslov trådte i kraft. Dette omfatter bl.a. tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter. Loven indeholder ikke en geografisk afgrænsning af, hvor der kan gives tilladelse, og der kan således gives tilladelse til efterforskning og indvinding i hele Danmark, dog undtagen Grønland og Færøerne, da undergrundsloven ikke gælder her, jf. lovens § 43.

Den foreslåede § 5, stk. 1, 2. pkt., er ny, og vil medføre, at det kun vil være muligt at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter efter undergrundslovens § 5, stk. 1, i de i det foreslåede bilag 1 til undergrundsloven markerede områder.

Den foreslåede afgrænsning implementerer regeringens beslutning af 22. februar 2018 om at lukke for efterforskning og indvinding på land og i de indre danske farvande. Hvis afgrænsningen vedtages, sikrer dette, at Folketinget inddrages i fremtidige overvejelser om efterforskning og indvinding af kulbrinter i de berørte områder. Det sikres endvidere, at der ikke vil kunne gives tilladelser efter § 5, stk. 1, i de berørte områder, medmindre der er politisk flertal i Folketinget for at ændre loven.

Den foreslåede afgrænsning er foretaget ud fra hensynet til at etablere en ordening, der er gennemskuelig for de berørte virksomheder og borgere, samt at det fortsat skal være muligt at efterforske og indvinde kulbrinter i områder med betydelige potentialer i Nordsøen. For at sikre ordningens gennemskuelighed og administrerbarhed, foreslås en simpel nord-syd-grænsedragning langs den jyske vestkyst med et knæk mod nordøst ud for Thy og et knæk mod sydøst ud for Blåvands Huk.

For at undgå eventuelle gener for kystbefolkningen, og for at sikre konsistens med forslaget i regeringens Energiudspil om at udvide grænsen for den kommunale indsigelsesret i forhold til vindmølleprojekter til havs, er den foreslåede grænse på intet sted tættere på kystlinjen end 15 km.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.

Til nr. 6

Efter undergrundslovens § 17 a, stk. 1, 1. pkt. skal rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, planlægge med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v.

Den nuværende ordlyd, hvor der henvises specifikt til tilladelser, jf. § 5, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilsvarende tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, i bestemmelsens ordlyd. Ordlyden refererer direkte til ordlyden af § 40, stk. 2.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at indførelsen af definitionen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

De foreslåede ændringer foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2 og 3.

Til nr. 7

Efter undergrundslovens § 17 a, stk. 1, skal rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, planlægge for opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i tilfælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemfø-

re nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen (kontinentalsokkeloven). § 4 i kontinentalsokkeloven omfatter bl.a. transitrørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og rørledninger med udenlandsk producerede kulbrinter, der transporteres til Danmark.

Den gældende § 17 a blev indført i undergrundsloven ved lov nr. 535 af 29. april 2015 om ændring af undergrundsloven. Ved lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen, blev kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvidet ved indsættelse af en ny § 3 a, således at nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium fra den 1. januar 2018 kræver tilladelse efter loven. Tilladelse til etablering og drift af rørledninger på dansk søterritorium var indtil den 1. januar 2018 givet efter § 2 i bekendtgørelse nr. 361 af 25. april 2006 om visse rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på søterritoriet og på kontinentalsoklen, der for søterritoriets vedkommende var udstedt med hjemmel i statens højhedsret over søterritoriet.

Det foreslås, at der i § 17 a, stk. 1, indsættes en henvisning til § 3 a i kontinentalsokkeloven.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af udvidelsen af kontinentalsokkelovens anvendelsesområde. Den foreslåede ændring skal sikre, at ejere af rørledningsanlæg til transport af kulbrinter etableret på søterritoriet i medfør af kontinentalsokkelovens § 3 a, er forpligtede til at udarbejde beredskabsplaner m.m.

Den foreslåede ændring sidestiller kravene til ejere af rørledningsanlæg til transport af kulbrinter på henholdsvis dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorie.

Til nr. 8

Efter undergrundslovens nugældende § 24 a, stk. 1, skal rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 have fornøden teknisk og finansiel kapacitet og kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

Efter undergrundslovens nugældende § 24 b, stk. 1, skal rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24, hvis virksomheden i henhold til tilladelsen er opdelt i faser, forud for overgang til en ny fase i et program for arbejdsforpligtelserne, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornøden teknisk og finansiel kapacitet til at kunne udføre den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen.

Efter undergrundslovens nugældende § 24 e, stk. 3, skal en rettighedshaver til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 etablere en procedure til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Den nugældende ordlyd af ovennævnte bestemmelser, hvor der henvises til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelserne skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

Det foreslås derfor i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

De foreslåede ændringer foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelserne.

De foreslåede ændringer foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2 og 3.

Til nr. 9

Efter undergrundslovens nugældende § 24 b, stk. 2, 1. pkt., kan forundersøgelser-, efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteter i henhold til en tilladelse ikke videreføres og godkendelser og tilladelser efter § 10, stk. 2 og 3, og §§ 17 og 28 ikke meddeles, såfremt rettighedshaveren ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, jf. stk. 1.

Det foreslås at indsætte ordlyden ”omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Den nugældende ordlyd af bestemmelsen er ikke konsistent i forhold til de øvrige ændringer i undergrundsloven, som implementerer offshoresikkerhedsdirektivet.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

Den foreslåede ændring foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Den foreslåede ændring foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelserne. Med ændringen bliver ordlyden af bestemmelsen desuden mere konsistent med ordlyden af resten af kapitel 7 a.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2 og 3.

Til nr. 10

Efter undergrundslovens nugældende § 24 c, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 om at dokumentere, at denne er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, jf. § 24 a.

Den nugældende ordlyd af ovennævnte bestemmelse, hvor der henvises til tilladelser meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

Det foreslås derfor i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Den foreslåede ændring foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelsen, og således at det klart fremgår, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2, 3 og 6.

Til nr. 11

Efter undergrundslovens nugældende § 24 d, stk. 2, 1. pkt., godkender Energi-, forsynings- og klimaministeren en efterfølgende udskiftning af operatøren. Ordlyden ”en efterfølgende udskiftning” skal umiddelbart forstås i sammenhæng med, at energi-, forsynings- og klimaministeren jf. § 24 d, stk. 1, udpeger en operatør i forbindelse med meddelelse af tilladelser.

Af de specielle bemærkninger fremgår det imidlertid, at der er tale om et generelt lovkrav om, at energi-, forsynings- og klimaministeren godkender udskiftning af operatører.

Den ovennævnte bestemmelse henviser efter sin ordlyd indirekte til § 24 d, stk. 1, 1. pkt., hvilket utilsigtet skaber en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af § 24 d, stk. 2.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

Det foreslås derfor at slette ”en efterfølgende”, da der dermed vil være tale om et generelt godkendelseskrav, som det også er beskrevet i bemærkningerne til bestemmelsen. Det vil desuden dermed klart fremgå, at både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov og ændringer heraf.

Den foreslåede ændring foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2 og 3.

Til nr. 12

Efter undergrundslovens nugældende § 24 d, stk. 6, 1. pkt., skal rettighedshaveren til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, hvor der ikke er udpeget en operatør af energi-, forsynings- og klimaministeren, inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden indsende ansøgning om godkendelse af en operatør til energi-, forsynings- og klimaministeren.

Det foreslås i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Den foreslåede ændring foretages som en konsekvensrettelse på linje med de øvrige ændringer af undergrundslovens kapitel 7 a.

Den foreslåede ændring foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelsen. Det vil desuden dermed klart fremgå, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 8, 9 og 10.

Til nr. 13

Efter undergrundslovens § 24 e, stk. 1, 1. pkt., skal rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov være dækket af forsikring.

Efter undergrundslovens nugældende § 24 f, 1. pkt., kan der i tilladelser efter denne lov fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed for opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen.

Det foreslås i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

De foreslåede ændringer foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

De foreslåede ændringer foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelserne. Med ændringerne bliver ordlyden af bestemmelserne desuden mere konsistent med ordlyden af resten af kapitel 7 a.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2, 3, 8-10 og 12.

Til nr. 14

Efter undergrundslovens nugældende § 24 g, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren efter ansøgning fra en rettighedshaver godkende, at en tilladelse meddelt i henhold til §§ 5 eller 23 opdeles i to eller flere tilladelser omfattede områder inden for den oprindelige tilladelses areal. Tilladelsens vilkår og betingelser vil være gældende for de enkelte områder efter opdelingen.

Den nuværende ordlyd, hvor der henvises specifikt til tilladelser i henhold til §§ 5 og 23, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bevillingshaveren og bistandsyderne til eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, skulle opnå den lovmæssige rettighed, der ligger i § 24 g.

Det foreslås derfor i § 24 g, stk. 1, at indsætte en henvisning til tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, i bestemmelsens ordlyd. Ordlyden refererer direkte til ordlyden af § 40, stk. 2.

Den foreslåede ændring foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser efter §§ 5 og 23 i henhold til den gældende undergrundslov, men også tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 6.

Til nr. 15

Efter undergrundslovens § 24 g, stk. 2, må opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23, ikke føre til deling af en forekomst eller til deling af en geologisk struktur, der kan benyttes eller benyttes til lagring eller andre formål end indvinding af råstoffer, hvis opdelingen vanskeliggør en hensigtsmæssig udnyttelse af den pågældende forekomst eller en hensigtsmæssig anvendelse af den pågældende geologiske struktur.

Den foreslåede ændring foretages som en konsekvensrettelse som følge af ændringen i nr. 14. Den foreslåede ændring foretages dermed for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser efter §§ 5 og 23 i henhold til den gældende undergrundslov, men også tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 14.

Til nr. 16

Efter den gældende undergrundslovs § 26, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren indhente alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af sager, udøvelse af tilsyn og overvågning af virksomhed omfattet af loven, hos rettighedshavere omfattet af loven. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere efter den gældende lovs § 26, stk. 1, 2. pkt., pålægge rettighedshavere at indsende oplysninger, der er relevante for myndighedernes forvaltning af sektoren. Bestemmelsen omfatter behandling af alle sager efter undergrundsloven, herunder udøvelse af tilsyn og overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven.

Efter den gældende undergrundslovs § 26, stk. 2, skal rettighedshavere meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er fornødne for energi-, forsynings- og klimaministerens tilsyn med deres virksomhed efter undergrundsloven. I forbindelse med tilsynet kan ministeren pålægge en rettighedshaver at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Den gældende undergrundslovs § 26, stk. 1 og 2, finder anvendelse overfor de enkelte rettighedshavere. Oplysningsforpligtelser er således blevet fastsat i forhold til hver enkelt rettighedshaver, eksempelvis som vilkår i forbindelse med godkendelser efter loven. Et eksempel herpå er i forhold til rettighedshavere til tilladelser efter undergrundslovens § 5, som omfatter et kulbrinteproducerende felt, der har fået godkendt den første udbygningsplan efter undergrundslovens § 10, stk. 2. I disse tilfælde fastsættes der i dag vilkår individuelt i forbindelse med godkendelse af udbygningsplanen, om at tilrettelæggelse og rapportering vedrørende produktionen skal finde sted i overensstemmelse med Energistyrelsens til enhver tid gældende retningslinjer for reservoirovervågning og rapportering. For nye tilladelser er Energistyrelsens retningslinjer senest revideret i 1997 og for Eneretsbevillingen er der retningslinjer fra 1989.

Der er ikke i den gældende undergrundslov hjemmel til at fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger omfattet af § 26, og det er derfor nødvendigt at pålægge hver enkelt rettighedshaver at indsende de nødvendige oplysninger.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 26, stk. 5, der vil indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren fremover kan fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger til brug for ministerens varetagelse af opgaver efter undergrundsloven. Den foreslåede bestemmelse udvider ikke hvilke oplysninger, der kan indhentes efter undergrundsloven, men ændrer på, hvordan kravet initieres og formidles til rettighedshaverne.

Den foreslåede § 26, stk. 5, vil kunne anvendes til at fastsætte generelle og ensartede oplysningsforpligtelser for rettighedshavere af alle tilladelser omfattet af loven. Hjemlen forventes i først omgang anvendt i forhold til kulbrintetilladelser, hvor hver rettighedshaver i dag er forpligtet til at indsende produktionsoplysninger. Retningslinjer for dette fremgår i dag af hver enkelt kulbrintetilladelse eller udbygningstilladelse. Den gældende undergrundslovs § 26, stk. 1, giver f.eks. hjemmel til at indhente produktionsoplysninger i forbindelse med tilsynsopgaver og anden virksomhed omfattet af loven. Den foreslåede bestemmelse giver ministeren mulighed for at udstede generelle, ensartede regler om indberetning af produktionsoplysninger fra alle rettighedshavere, der har produktion, i stedet for at skulle fastsætte oplysningsforpligtelser og indhente oplysningerne individuelt. Dermed kan reglerne gøres mere generelle, ensartede, og vil skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, som gælder for selskaberne til at indberette produktionsoplysninger på tværs af tilladelser.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes ensartede, transparente regler for indsendelse af oplysninger om bl.a. produktion fra olie- og gasfelterne. Dette vil gøre det muligt for alle rettighedshavere at få klarhed over, hvilke produktionsoplysninger, der skal indsendes, og hvornår.

Ved udstedelse af regler om indsendelse af oplysninger fra rettighedshaverne, vil der endvidere være mulighed for, i samspil med den gældende undergrundslovs § 34 b, stk. 2, om brug af bestemte it-systemer og særlige digitale formater, at få moderniseret indsendelsen af oplysningerne i et fælles format, der forudsættes aftalt med branchen.

Ved udstedelse af regler vil det blive vurderet, om der er behov for andre oplysninger, end rettighedshaverne i dag indsender. Dette vil umiddelbart være relevant i forhold til Energistyrelsens retningslinjer på kulbrinteområdet fra 1997 og 1989. Nye oplysninger vil blandt andet kunne omfatte nye produkter udover stabiliseret råolie og gas som butan og propan, der vil kunne produceres i forbindelse med Danish Oilpipes separationsfaciliteter i Fredericia. Danish Oilpipes transportaftaler med brugere af selskabets olierørledning og evt. af separationsfaciliteterne vil indeholde krav til brugere af olierørledningen om fremsendelse af information. Det er hensigten at koordinere disse krav ved udformningen af en ny bekendtgørelse.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne fastsættes regler om oplysningskrav på områder, hvor der ikke i dag er udarbejdet vejledninger. Dette kan f.eks. være til brug for tilsynsmyndighedens overvågning af virksomhed omfattet af undergrundsloven med henblik på at behandle sager om tredjepartsadgang og

formidle potentialer for tredjepartsadgang med henblik på at realisere potentialer i forbindelse med indvinding fra mindre fund. Ensartede regler for indberetning af oplysninger fra kulbrintetilladelser/licenser i produktionsfasen, skal bl.a. understøtte fremdriften i forhandlinger om 3. partsadgang.

Den foreslåede bestemmelse begrænser ikke ministerens beføjelse til at indhente oplysninger efter den gældende undergrundslovs § 26, uanset om der tillige er fastsat regler om den pågældende kategori af oplysninger efter den foreslåede § 26, stk. 5. Ministeren kan derfor fortsat indhente yderligere oplysninger fra de enkelte rettighedshavere, som er nødvendige for administrationen af området. I forbindelse med udmøntningen af den foreslåede bestemmelse, vil der blive taget stilling til forholdet mellem oplysningsforpligtelser, fastsat i de enkelte tilladelser, og generelle oplysningsforpligtelser på bekendtgørelsesniveau. Hvor den foreslåede bestemmelse anvendes til at fastsætte generelle minimumskrav, forventes det, at yderligere eller strengere oplysningskrav, fastsat individuelt i de enkelte tilladelser, ikke erstattes af de generelle minimumskrav. Hvor den foreslåede bestemmelse anvendes til at fastsætte krav om brug af bestemte it-systemer eller digitale formater, forventes det, at dette vil blive gjort gældende overfor alle rettighedshavere.

Efter den gældende undergrundslovs § 38, stk. 2, kan der i regler udstedt i henhold til loven fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Denne bestemmelse forventes anvendt til at fastsætte bestemmelser om straf for manglende opfyldelse af de oplysningskrav, der forventes fastlagt med hjemmel i den foreslåede § 26, stk. 5.

Til nr. 17

Efter undergrundslovens nugældende § 28, må arbejder, der udføres i forbindelse med virksomhed omfattet af denne lov, herunder boringer, nedsenkning af skakter og indsættelse af stoller, kun iværksættes, såfremt energi-, forsynings- og klimaministerens godkendelse af udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde, jf. dog stk. 2 og 3. Efter bestemmelsens stk. 2, er arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 ikke omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3. Efter bestemmelsens stk. 3, må arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 kun iværksættes, såfremt energi-, forsynings- og klimaministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

Den nuværende ordlyd, hvor der henvises specifikt til tilladelser efter § 5, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås derfor at indsætte en henvisning til tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, i bestemmelseernes ordlyd. Ordlyden refererer direkte til ordlyden af § 40, stk. 2.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

De foreslåede ændringer foretages, så det klart fremgår, at ikke kun tilladelser efter § 5 i den gældende undergrundslov, men også tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 6 og 14.

Til nr. 18

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, er en deltager i en tilladelse efter lovens §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de øvrige deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg, herunder påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Hvis staten har måttet påtage sig udgifter til afvikling af anlæg m.v., og disse ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen, eller er dækket af garantier eller anden sikkerhed, er den overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten.

Den nuværende ordlyd af § 29 a, stk. 1, hvor der henvises til tilladelser efter lovens §§ 5, 17 og 23, skaber desuden utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, finder alene anvendelse ved direkte overdragelser, hvor selve tilladelsen eller kontrollen hermed overdrages. Overdragelse kan imidlertid også ske ved en såkaldt indirekte overdragelse, hvor det selskab, der har tilladelsen, overdrages, eller hvor kontrollen eller den

bestemmende indflydelse med selskabet overgår til et andet selskab. Der er i undergrundsloven ingen bestemmelser, der adresserer subsidiær hæftelse ved indirekte overdragelser.

Det følger dog af den gældende undergrundslovs § 29, stk. 1, at Energistyrelsen skal godkende såvel direkte som indirekte overdragelser samt vilkårene herfor. Siden 19. juli 2015, hvor den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, trådte i kraft, har Energistyrelsen ved samtlige godkendelser af indirekte overdragelser, hvor der har været anlæg involveret, vurderet, at vilkår om subsidiært økonomisk ansvar har været påkrævet, før overdragelserne kunne godkendes. I forhold til indirekte overdragelser vil den foreslåede ændring lovfæste Energistyrelsens praksis i forhold til fastsættelse af vilkår om subsidiær hæftelse.

Med den foreslåede ændring af § 29 a, stk. 1, vil kredsen af pligtsubjekter blive udvidet. Dette betyder, at ethvert selskab der overdrager en tilladelse (overdrager), helt eller delvis, direkte eller indirekte, som udgangspunkt vil være pålagt subsidiært økonomisk ansvar. Der er ikke med den foreslåede ændring af § 29 a, stk. 1, tiltænkt en indholdsmæssig ændring af bestemmelsen, men alene en udvidelse af kredsen af pligtsubjekter. Ved indirekte overdragelser vil overdrager typisk være et eller flere selskaber, der ejer det selskab, der bliver overdraget.

Begrebsmæssigt vil den foreslåede ændring betyde, at begrebet ”overdragende deltager” i den gældende lov erstattes af begrebet ”overdrager”. Dette betyder, at andre af den gældende lovs bestemmelser konsekvensrettes i overensstemmelse hermed. Se hertil de specielle bemærkninger til nr. 7-10 nedenfor.

Det foreslås desuden at indsætte en henvisning til tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, i bestemmelsens ordlyd. Ordlyden refererer direkte til ordlyden af § 40, stk. 2.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov.

Denne foreslåede ændring foretages for at præcisere, at ikke kun tilladelser efter §§ 5, 17 og 23 i henhold til den gældende undergrundslov, men også tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 6, 14 og 17.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.3.

Til nr. 19

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, 2. pkt., er en overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig overfor staten, hvis de udgifter, der er nævnt i § 29 a, stk. 1, 1. pkt., ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen.

Den foreslåede ændring af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, 2. pkt., er en lovteknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede nr. 6, hvorefter begrebet ”overdrager” anvendes fremover i stedet for som i den gældende lov ”overdragende deltager”.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af ændringen af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, hvorefter det subsidiære økonomiske ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fremover ikke kun omfatter overdragende deltagere i en tilladelse, men enhver, der overdrager en tilladelse, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse.

Til nr. 20

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 2, er en overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten for de i § 29 a, stk. 1, omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

Den foreslåede ændring af undergrundslovens § 29 a, stk. 2, er en lovteknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede nr. 6, hvorefter begrebet ”overdrager” anvendes fremover i stedet for som i den gældende lov ”overdragende deltager”.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af ændringen af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, hvorefter det subsidiære økonomiske ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fremover ikke kun omfatter overdragende deltagere i en tilladelse, men enhver, der overdrager en tilladelse, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse.

Til nr. 21

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 4, gælder den overdragende deltagers økonomiske ansvar, uanset om andelen eller dele heraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest overdrog andelen.

Den foreslåede ændring af undergrundslovens § 29 a, stk. 4, er en lovteknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede nr. 6, hvorefter begrebet ”overdrager” anvendes fremover i stedet for som i den gældende lov ”overdragende deltager”.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af ændringen af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, hvorefter det subsidiære økonomiske ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fremover ikke kun omfatter overdragende deltagere i en tilladelse, men enhver, der overdrager en tilladelse, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse.

Til nr. 22

Efter den nugældende § 29 a, stk. 5, er det en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

Det foreslås at indsætte en henvisning til tilladelser, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, i bestemmelsens ordlyd. Ordlyden refererer direkte til ordlyden af § 40, stk. 2.

Af de specielle bemærkninger til indførelsen af § 29 a i 2015-loven fremgår det specifikt, at bevillingshaveren til eneretsbevillingen samt bistandsyderne er omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring foretages for at præcisere, at ikke kun tilladelser efter §§ 5, 17 og 23 i henhold til den gældende undergrundslov, men også tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af bestemmelsen.

Der er tale om en konsekvensændring bl.a. som følge af nr. 18.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 6, 14, 17 og 18.

Til nr. 23

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 5, er det en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. § 29 a, stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

Den foreslåede ændring af undergrundslovens § 29 a, stk. 5, er en lovteknisk konsekvensændring som følge af den foreslåede nr. 6, hvorefter begrebet ”overdrager” anvendes fremover i stedet for som i den gældende lov ”overdragende deltager”.

Den foreslåede ændring sker som konsekvens af ændringen af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, hvorefter det subsidiære økonomiske ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, fremover ikke kun omfatter overdragende deltagere i en tilladelse, men enhver, der overdrager en tilladelse, uanset om der er tale om en direkte eller indirekte overdragelse.

Til nr. 24

Efter den gældende undergrundslovs § 29 a, stk. 1, og 2, er enhver overdragende deltager subsidiært økonomisk ansvarlig overfor de andre deltagere i tilladelsen for udgifter til afvikling af anlæg m.v., og i sidste ende overfor staten.

Det subsidiære økonomiske ansvar skal sikre, at de andre rettighedshavere i en tilladelse, og i sidste ende staten, ikke hæfter for udgifter til afvikling af anlæg. Det subsidiære økonomiske ansvar skal desuden ses i sammenhæng med den gældende undergrundslovs § 29, stk. 2, hvorefter godkendelse af overdragelse er betinget af, at rettighedshaveren efter overdragelsen skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Fornøden finansiell kapacitet omfatter bl.a. finansiell kapacitet til at opfylde samtlige forpligtelser i tilladelsen, herunder afvikling af anlæg.

Den foreslåede § 29 a, stk. 7, er ny, og vil indebære, at energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde vil kunne undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til undergrundslovens § 29 a, stk. 1, og 2. De gældende bestemmelser omfatter alene direkte overdragelser, men med de foreslåede ændringer af undergrundslovens § 29 a, stk. 1, udstrækkes det subsidiære

økonomiske ansvar til også at omfatte indirekte overdragelser. Den foreslåede § 29 a, stk. 7, vil således også gælde for indirekte overdragelser.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelse forudsættes anvendt i situationer, hvor det efter en konkret vurdering vil have begrænset betydning at pålægge overdrager subsidiært økonomisk ansvar. Dispensationsmuligheden forventes primært anvendt, hvor det subsidiære økonomiske ansvar ikke forventes at give yderligere sikkerhed. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvor de anlæg m.v., der er omfattet af det subsidiære økonomiske ansvar, er af meget begrænset omfang. Et andet eksempel er ved direkte eller indirekte overdragelser af tilladelser mellem selskaber i samme koncern, hvor det vurderes, at overdragelsen ikke får væsentlig betydning for deltagerens finansielle kapacitet til at opfylde samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen, da moderselskabet, som stiller med en garanti, forbliver det samme.

I sådanne tilfælde vil en ufleksibel ordning om subsidiært økonomisk ansvar medføre, at datterselskaber i en koncern kan blive subsidiært økonomisk ansvarlige for hinanden, samtidig med, at deres fælles moderselskab også kan være ansvarlig qua en moderselskabsgaranti. Der er ikke i den gældende lov mulighed for at undtage for pligten efter undergrundslovens § 29 a, stk. 1 og 2, og dette kan, i visse tilfælde som nævnt umiddelbart ovenfor, være u hensigtsmæssigt og komplicere de formelle ansvarsforhold unødvendigt.

Til nr. 25

Af undergrundslovens nugældende § 32 a, stk. 1 fremgår, at ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10, 17, 23 eller 28 skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. omfattet af ansøgningen og alle eventuelt tidligere godkendte anlæg og installationer m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som ansøgningen vedrører.

Den nugældende ordlyd af ovennævnte bestemmelse, hvor der henvises til tilladelser efter §§ 5, 17 og 23, skaber utilsigtet en uklarhed i forhold til, om tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af bestemmelsen.

Når overgangsbestemmelsen i § 40, stk. 2, sammenholdes med bemærkningerne til lovforslag L 116, 1. samling 2014-15, er det klart, at det har været meningen, at bestemmelsen skulle gælde for eneretsbevillingen af 1962, som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov. Af de specielle bemærkninger til indførelsen af § 32 a ved 2015-loven fremgår det helt generelt, at ændringer af

undergrundsloven vil gælde for eksisterende tilladelser udstedt efter tidligere love, herunder eneretsbevillingen.

Det foreslås derfor i stedet at anvende ordlyden ”tilladelser omfattet af denne lov”, da både tilladelser udstedt i medfør af den gældende undergrundslov og lov nr. 181 af 8. maj 1950 er omfattet af den gældende undergrundslov.

Den foreslåede ændring foretages for at undgå, at der opstår lovtekniske uklarheder eller fremtidig tvivl om fortolkningen af bestemmelsen. Den foreslåede ændring præciserer dermed, at ikke kun tilladelser udstedt i medfør af eller tilladelser i henhold til den gældende undergrundslov, men alle tilladelser omfattet af loven, herunder tilladelser udstedt i medfør af lov nr. 181 af 8. maj 1950, er omfattet af reglerne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.7, samt i øvrigt de specielle bemærkninger til nr. 2, 3 og 8-10..

Til nr. 26

Det fremgår af den gældende undergrundslovs § 38, stk. 1, nr. 1, at med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, som udøver virksomhed som nævnt i § 1, stk. 2, og § 17 uden tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren.

Det foreslås, at ”og § 17” ændres til ”eller § 17” i § 38, *stk. 1, nr. 1*. Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer. Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de i § 38, stk. 1, nr. 1 angivne elementer, og dermed, at betingelserne for at ifalde straf ikke er kumulative.

Til nr. 27

Det fremgår af den gældende undergrundslovs § 38, stk. 1, nr. 2, at med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, som overtræder § 26, stk. 1, eller undlader at indsende prøver og andre oplysninger efter § 34.

Det foreslås, at ”og” ændres til ”eller” i § 38, *stk. 1, nr. 2*. Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer. Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de i § 38, stk. 1, nr. 2 angivne elementer, og dermed, at betingelserne for at ifalde straf ikke er kumulative.

Til nr. 28

Det foreslås, at der indsættes et bilag 1 til undergrundsloven. Bilaget angiver de områder, hvor det fortsat vil være muligt at få tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Der henvises til de specielle bemærkninger til nr. 5 og de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven, som er erhvervsrettede, træder i kraft den 1. juli 2019 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. januar eller den 1. juli.

Sager, som verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, følger det almindelige udgangspunkt, hvorefter der træffes afgørelse efter de regler, der er gældende på afgørelsestidspunktet. Dette indebærer, at loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger og klagesager, der er modtaget før lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet.

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, svarende til det, der gælder for undergrundsloven, jf. undergrundslovens § 43.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af

Lovforslaget

§ 1

I undergrundsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, EF-Tidende 1994, nr. L 164, side 3, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af

direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rå-

direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og diesellole og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/853 af 30. maj 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 og direktiv 94/63/EF og 2009/31/EF og Rådets direktiv 86/278/EØF og 87/217/EØF, hvad angår procedurereglerne på området miljørapportering, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/692/EØF, EU-Tidende 2018, nr. L 150, s. 155, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013,

dets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2011, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 1 a. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) Operatør: Den, som i henhold til en tilladelse udstedt i medfør af denne lov udfører aktiviteter på vegne af rettighedshaveren eller sole risk-aktiviteter på vegne af nogle af deltagerne i en tilladelse.
- 2) ---
- 3) Rettighedshaver: Den eller de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller

2. I § 1 a, nr. 1, ændres ”udstedt i medfør” til: ”omfattet”.

3. I § 1 a, nr. 3, 1. pkt., ændres ”de deltagere, som i henhold til denne lov har en tilladelse til forundersøgelse, til efterforskning og indvinding af råstoffer, til etablering og drift af rørledningsanlæg, til efterforskning og anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser”

andre formål end indvinding eller til videnskabelige undersøgelser. En rettighedshaver kan bestå af en eller flere fysiske eller juridiske personer i forening, herunder bevillingshavere og bistandsydere.

§ 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan meddele tilladelse for et tidsrum af indtil 3 år til at foretage bestemte typer af forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af de af loven omfattede råstoffer eller med henblik på anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding. Tilladelsen skal angive de områder, den omfatter.

§ 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan for et nærmere bestemt område på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse med eneret til efterforskning og indvinding af et eller flere råstoffer. Tilladelse kan meddeles særskilt for henholdsvis efterforskning og indvinding. I tilladelse til efterforskning kan der tillægges rettighedshaveren fortrinsret til indvindingstilladelse.

§ 17 a. Rettighedshavere med tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17, skal planlægge med hensyn til opretholdelse og videreførelse af forsyningen af kulbrinter til samfundet i til-

til: ”de, som deltager i en tilladelse omfattet af denne lov”.

4. I § 3 indsættes som *stk. 2*:
»*Stk. 2.* Tilladelse efter stk. 1 til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne område.«

5. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:
»Tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter kan kun gives indenfor det på bilag 1 angivne område.«

6. I § 17 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”til efterforskning og indvinding af kulbrinter, jf. § 5, eller etablering og drift af rørledningsanlæg i forbindelse med indvinding af kulbrinter, jf. § 17” til: ”efter §§ 5, 17, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, *stk. 2*”.

fælde af krisesituationer, herunder udarbejde beredskabsplaner og gennemføre nødvendige foranstaltninger til sikring af egne anlæg, rørledninger, kritiske systemer og data m.v. Dette gælder også ejere af tilstødende olie- og naturgasrørledningsanlæg, separationsfaciliteter og terminalanlæg for råolie, jf. § 1 i lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og § 4 i lov om kontinentalsoklen. Rettighedshavere og ejere skal koordinere dette beredskab med beredskab efter anden lovgivning.

§ 24 a. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal have fornøden teknisk og finansiel kapacitet og kunne forventes at udøve virksomheden sådan, at samfundet har mest mulig indsigt i og gavn af denne.

§ 24 b. Rettighedshaveren til en tilladelse efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal, hvis virksomheden i henhold til tilladelsen er opdelt i faser, forud for overgang til en ny fase i et program for arbejdsforpligtelserne, inden godkendelse af en efterforsknings- eller vurderingsboring, jf. § 28, eller en plan for indvindingsvirksomhed, jf. §§ 10 og 17, og inden iværksættelse af en plan for afvikling af anlæg til indvinding og transport, jf. § 32 a, dokumentere at have fornøden teknisk og finansiel kapacitet til at kunne udføre den virksomhed, der er omfattet af tilladelsen.

Stk. 2. Såfremt en rettighedshaver til

7. I § 17 a, stk. 1, 2. pkt. ændres »§ 4« til: »§§ 3 a og 4«.

8. I §§ 24 a, stk. 1, 24 b, stk. 1, og 24 e, stk. 3, ændres ”efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

8. I §§ 24 a, stk. 1, 24 b, stk. 1, og 24 e, stk. 3, ændres ”efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

9. I § 24 b, stk. 2, 1. pkt., indsættes

en tilladelse ikke dokumenterer den fornødne tekniske og finansielle kapacitet, jf. stk. 1, kan forundersøgelses-, efterforsknings-, indvindings- og afviklingsaktiviteter i henhold til tilladelsen ikke videreføres og godkendelser og tilladelser efter § 10, stk. 2 og 3, og §§ 17 og 28 ikke meddeles. [---]

§ 24 c. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til enhver tid anmode rettighedshaveren til en tilladelse meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 om at dokumentere, at denne er i besiddelse af den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at kunne udføre de aktiviteter, der er omfattet af tilladelsen, jf. § 24 a.

§ 24 d. ---

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren godkender en efterfølgende udskiftning af operatøren. [---]

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Rettighedshaveren til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 og 24, hvor der ikke er udpeget en operatør af energi-, forsynings- og klimaministeren, skal inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden indsende ansøgning om godkendelse af en operatør til energi-, forsynings- og klimaministeren.

§ 24 e. En rettighedshavers erstatningsansvar i henhold til tilladelser efter denne lov skal være dækket af forsikring. [---]

efter ”til en tilladelse”: ”omfattet af denne lov”.

10. I § 24 c, stk. 1, ændres ”meddelt efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

11. I § 24 d, stk. 2, 1. pkt., udgår: ”en efterfølgende”.

12. I § 24 d, stk. 6, 1. pkt. ændres ”efter” til: ”omfattet af denne lov”

13. I §§ 24 e, stk. 1, 1. pkt., og 24 f, 1. pkt., ændres ”efter” til: ”omfattet af”.

Stk. 2. ---

Stk. 3. En rettighedshaver til tilladelser efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24 skal etablere en procedure til sikring af omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

§ 24 f. I tilladelser efter denne lov kan der fastsættes nærmere bestemmelser om, at rettighedshavere skal stille sikkerhed for opfyldelse af samtlige forpligtelser i henhold til tilladelsen. [---]

§ 24 g. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter ansøgning fra en rettighedshaver godkende, at en tilladelse meddelt i henhold til §§ 5 eller 23 opdeles i to eller flere tilladelser omfattende områder inden for den oprindelige tilladelses areal. Tilladelsens vilkår og betingelser vil være gældende for de enkelte områder efter opdelingen.

Stk. 2. Opdeling af området for en tilladelse meddelt i medfør af §§ 5 eller 23 må ikke føre til deling af en forekomst eller til deling af en geologisk struktur, der kan benyttes eller benyttes til lagring eller andre formål end indvinding af råstoffer, hvis opdelingen vanskeliggør en hensigtsmæssig udnyttelse af den pågældende forekomst eller en hensigtsmæssig anvendelse af den pågældende geologiske struktur.

§ 26. ---

8. I §§ 24 a, stk. 1, 24 b, stk. 1, og 24 e, stk. 3, ændres ”efter §§ 3, 5, 17, 23 eller 24” til: ”omfattet af denne lov”.

13. I §§ 24 e, stk. 1, 1. pkt., og 24 f, 1. pkt., ændres ”efter” til: ”omfattet af”.

14. I § 24 g, stk. 1, indsættes efter ”§§ 5 eller 23”: ”, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2.”

15. I 24 g, stk. 2, ændres ”meddelt i medfør af §§ 5 eller 23” til: ”, jf. stk. 1.”

Stk. 2-4. ---

16. Efter § 26, stk. 4, indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indhentning og indsendelse af oplysninger.«

§ 28. ---

Stk. 2. Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 er ikke omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3.

17. I § 28, *stk. 2 og 3*, indsættes efter »§ 5»: ”, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2, ”.

Stk. 3. Arbejder i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet med henblik på efterforskning og indvinding af kulbrinter i medfør af tilladelser udstedt efter § 5 må kun iværksættes, såfremt energi-, forsynings- og klimaministerens godkendelse af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde.

§ 29 a. En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen, er subsidiært økonomisk ansvarlig over for de øvrige deltagere med andel i tilladelsen for så vidt angår udgifter til afvikling af anlæg, herunder afvikling af påbegyndte anlæg m.v., jf. § 32 a, som eksisterer på tidspunktet for overdragelsen. Den overdragende deltager er subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten, hvis de udgifter, der er

18. I § 29 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »En deltager i en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som helt eller delvis overdrager tilladelsen« til: »Den, der helt eller delvist, direkte eller indirekte, overdrager en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, eller som er opretholdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2.«.

19. I § 29 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Den overdragende deltager« til:

nævnt i første punktum, ikke dækkes af en anden deltager i tilladelsen.

»Overdrager efter 1. pkt.«.

Stk. 2. En overdragende deltager er ligeledes subsidiært økonomisk ansvarlig over for staten for de i stk. 1 omhandlede udgifter, såfremt staten har måttet påtage sig afvikling for rettighedshaverens regning.

20. I § 29 a, stk. 2, ændres »En overdragende deltager« til: »Overdrager«.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Den overdragende deltagers økonomiske ansvar gælder, uanset om andelen eller dele heraf senere overdrages, dog således at krav først rettes mod den deltager, som senest overdrog andelen.

21. I § 29 a, stk. 4, ændres »Den overdragende deltager« til: »Overdrager«.

Stk. 5. Det er en forudsætning for godkendelse efter § 29 af en overdragelse af en tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23 eller en andel af en sådan, at den overdragende deltager har afgivet en erklæring om subsidiært ansvar, jf. stk. 1-4, over for de deltagere, som til enhver tid udgør rettighedshaveren til tilladelsen, og over for staten.

22. I § 29 a, stk. 5, indsættes efter §§ 5, 17 eller 23, ”: ”eller som er opret holdt med de ændringer, der følger af denne lov, jf. § 40, stk. 2, ”.

23. I § 29 a, stk. 5, ændres »den overdragende deltager« til: »overdrager«.

Stk. 6. ---

24. Efter § 29 a, stk. 6, indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* I forbindelse med tilladelse til overdragelse efter § 29, stk. 1, kan energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde undtage fra kravet om subsidiært økonomisk ansvar i henhold til § 29 a, stk. 1 og 2.«

§ 32 a. Ansøgning om tilladelse eller godkendelse efter §§ 10, 17, 23 eller

25. I § 32 a, stk. 1, ændres ”efter §§ 5, 17 eller 23” til: ”omfattet af denne lov”.

28 skal ledsages af en plan for afvikling af samtlige anlæg og installationer m.v. omfattet af ansøgningen og alle eventuelt tidligere godkendte anlæg og installationer m.v. i forbindelse med den tilladelse efter §§ 5, 17 eller 23, som ansøgningen vedrører.

§ 38. Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den:

- 1) som udøver virksomhed som nævnt i § 1, stk. 2, og § 17 uden tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren,
- 2) som overtræder § 26, stk. 1, eller undlader at indsende prøver og andre oplysninger efter § 34,
- 3) som tilsidesætter påbud meddelt i henhold til loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven eller
- 4) som ikke inden for den frist for aftaleindgåelse, som ministeren har fastsat, eller senest samtidig med meddelelse om ikke at ville indgå aftale om at udnytte kapaciteter i anlæg og installationer til tredjepartsadgang sletter eller tilbageleverer fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af §§ 10 eller 17.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

26. I § 38, *stk. 1, nr. 1*, ændres »og § 17« til: »eller § 17«.

27. I § 38, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og« til: »eller«.

28. Som *Bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.